

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 4. januar 2008.

Det er nu, vi skal forberede en aktiv overenskomstkamp!

Selvfølgelig brugte Anders Fogh Rasmussen sin nytårstale til at advare mod at forvente for meget af de kommende overenskomstforhandlinger. De offentligt ansatte har allerede stillet vidtgående krav og har store forventninger især på lønområdet. De har klart markeret, at de er parat til at strejke for kravene. Og de har stor opbakning i befolkningen.

Talen har næppe skræmt mange offentligt ansatte eller undergravet støtten til dem. I flere år er aktionærudbytter og direktørlønninger steget med tocifrede procenttal. De højtlønnede er steget kraftigt i løn, og de rigeste husejere har fået enorme værdistigninger. Derfor klinger advarsler mod overforbrug og overophedning af økonomien hult som klassepolitik.

Derfor tyder alt på, at overenskomstkampen bliver en direkte konfrontation med regeringens nyliberale omfordelingspolitik - og dermed statsministerens største problem i år.

Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne gjorde ellers, hvad de kunne for at hjælpe regeringen igennem problemerne, da de valgte at bakke op bag Lars Løkke Rasmussens fupnummer med at fremrykke en mindre lønregulering, der allerede er fastlagt, fra 2010 til 2008. Det værste er ikke, at de har nedtonet deres halvhjertede krav om, at regeringen giver kommunerne økonomisk mulighed for at give lønstigninger. Det værste er, at vi nu kan forvente, at de støtter en regeringsdiktet overenskomst.

Også mange af de faglige topledere forsøger at komme de offentlige arbejdsgivere til undsætning. Især formændene for HK-kommunalt, AC og sygeplejerskerne er ved at falde over hinanden for at kritisere FOA's store lønkrav og strejkeforberedelse. Til hverdag klager de faglige ledere over, at medlemstallet falder. Nu har de deres chance. Medlemmerne vælter ind for at være sikre på at få strejkeunderstøttelse. Men skal de ikke forsvinde lige så hurtigt igen, så må de faglige ledere bevise deres værdi i konflikten. Det gør man ikke ved at advare medlemmerne mod for store krav eller ved at bruge kræfterne på at skælde andre faglige ledere ud. Det gør man ved at tale medlemmernes sag ved at forberede medlemmerne på en effektiv og om nødvendigt lang strejke. Og så skal de kun være glade for, at FOA går i spidsen og baner vejen for alle offentligt ansatte.

Der er altså masser af kræfter på spil, der vil modarbejde en overenskomstkamp, som skaffer de offentligt ansatte betydeligt bedre løn- og arbejdsforhold gennem et opgør med VK-regeringen. Derfor er det også nødvendigt, at de kræfter, som vil være med til at organisere en effektiv konflikt, er organiserede.

Enhedslisten bakker op om kravene. Enhedslisten ønsker at bekæmpe og vælte VK-regeringen. Enhedslisten er et parti, der netop ser lønarbejdernes egen kamp for bedre forhold, som den drivende kraft i samfundsforbedringer og -forandringer.

Derfor hviler der et stort ansvar på Enhedslisten for at bidrage til organiseringen af overenskomstkampen. Lige som overenskomsten er Foghs største problem i 2008, må det være den største enkeltopgave for Enhedslisten, dens ledelse, organisation og medlemmer.

For det første må Enhedslisten - og det vil først og fremmest sige Enhedslistens medlemmer blandt de offentligt ansatte - bakke om op de vidtgående krav, der er stillet, og være de ihærdigste til at sikre, at de forskellige faggrupper holder sammen i stedet for at lade sig lokke til at slås indbyrdes om den største bid af lagkagen - dvs. den småkage, arbejdsgiverne vil tilbyde.

For det andet må Enhedslistens medlemmer arbejde for den mest omfattende, inkluderende og demokratiske organisering af strejken - fordi det er den form for strejke, som giver resultat. Det indebærer bl.a.:

- At der afholdes klub- og fagforeningsmøder om organiseringen af konflikten, både for dem, der er udpeget til strejke og alle andre medlemmer

- At klubber og fagforeninger organiserer åbne overenskomstvalg for alle

medlemmer, der vil være med til at oplyse om og organisere konflikten

- At tillidsrepræsentanter - eller andre, valgt specielt til opgaven

på

arbejdspladserne - mødes lokalt og landsdækkende på tværs af faggrupper for at forberede - og senere for at organisere - strejken.

- At der gennemføres advarselsstrejker, mens forhandlingerne foregår.

- At strejken organiseres med daglige møder for de ansatte og med

blokader

og demonstrationer

- At der appelleres til de ansatte i den private sektor om

solidaritetsstrejker

- At fagbevægelsen ikke bøjer sig for et regeringsindgreb, men

strejker

videre for at fjerne det. Efter Socialdemokraternes og DF's opbakning til regeringen er et

regeringsindgreb blevet endnu mere sandsynligt, og det er vigtigt, at de offentligt ansatte allerede nu diskuterer, hvordan de skal reagere.

- At fagforeninger og forbund stiller lokaler, ansatte og økonomi til

rådighed for en demokratisk organiseret storkonflikt og åbner strejkekasserne både til

advarselsstrejker, officielle overenskomststrejker og til politiske strejker mod regeringsindgreb.

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap@sap-fi.dk